

๒๑

สุราเป็นเหตุ

บันทึกเห็นภัยในนรกแล้ว ฟังเว้นบาปเสีย สมาทาน
อริยธรรม ไม่พึงเบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย ในเมื่อความพยายาม
มีอยู่ ไม่พึงกล่าวคำเท็จทั้งที่รู้ ไม่พึงแตะต้องของที่เจ้าของ
ไม่ได้ให้ ยินดีด้วยภริยาของตน ไม่พึงยินดีภริยาผู้อื่น และไม่
พึงดื่มสุราเมรัยเครื่องยังจิตให้หลงไหล ฟังระลึกลงถึงพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าอยู่เสมอ

สุราเป็นเหตุ

๒๐๐

ทุกครั้งที่เราสร้างความดี ไม่ว่าจะเป็นการให้ทาน รักษา ศีลหรือเจริญภาวนา บุญเกิดขึ้นในตัวของเราที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นบุญธาตุที่ใส สว่าง สะอาด บริสุทธิ์ เมื่อกระแสบุญเมื่อหลังไหลเข้าสู่ศูนย์กลางกายจะรวมเป็นดวง เรียกว่า ดวงบุญ ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกำเนิดของกายมนุษย์ ดวงบุญนี้เป็นบ่อเกิดแห่งความสุขความสำเร็จในชีวิต เมื่อเราปรารถนาสิ่งใดก็ให้อิทธิฐานจิตที่กลางดวงบุญนั้น แล้วบุญในตัวจะอำนวยผลให้เราได้สำเร็จสมตั้งใจ ดังนั้น การสั่งสมบุญเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิตของมนุษย์ทุกๆ คน โดยเฉพาะบุญละเอียด ที่เกิดจากการเจริญสมาธิภาวนาทำใจให้หยุดนิ่งเป็นสิ่งที่เราทั้งหลายต้องทำกันทุกวัน วันละหลายๆ ครั้ง ยิ่งทำได้ตลอดเวลายิ่งดี เพราะเป็นหนทางที่จะทำให้เราได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในกันทุกคน

พระลัมมะลัมพุทเจ้าตรัสไว้ใน คิหิสูตร ว่า

“นिरเยสุ ภยํ ทิสฺวา	ปาปานิ ปริวชฺชये
อริยธมฺมํ สมาทาย	ปณฺหิโต ปริวชฺชये
น ทิเส ปาณญฺตานิ	วิชฺชมาเน ปรกุกฺกเม
มุสา จ น ภณฺเ ชานํ	อทินนํ น ปรามเส
เสหิ ทาเรหิ สนฺตญฺโজิ	ปรทารญฺจ นารเม

สุราเป็นเหตุ

๒๐๑

เมรย์ วารุณี ชนตุ น ปิเว จิตฺตโมหนิ
อนุสฺสเรยฺย สมฺพุทฺธ ธมฺม จานูวิตฺทุกฺเข

บัณฑิตเห็นภัยในนรกแล้ว พึงเว้นบาปเสีย สมาทาน
อริยธรรม ไม่พึงเบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย ในเมื่อความ
พยายามมีอยู่ ไม่พึงกล่าวคำเท็จทั้งที่รู้ ไม่พึงแตะต้องของที่
เจ้าของไม่ได้ให้ ยินดีด้วยภริยาของตน ไม่พึงยินดีภริยาผู้อื่น
และไม่พึงดื่มสุราเมรัยเครื่องยังจิตให้หลงไหล พึงระลึกถึง
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพึงตริกถึงธรรมอยู่เสมอ”

เมื่อกล่าวถึงนรก บางคนมักจะบอกว่า “เป็นเรื่องที่
อุปโลกน์กันขึ้นมา เพื่อต้องการให้มนุษย์กลัวบาป หรือเป็น
เพียงเรื่องที่เล่าสืบๆ กันมาเท่านั้นเอง เหมือนการนับถือสิ่งศักดิ์
สิทธิ์ที่มองไม่เห็นด้วยตาเนื้อ ไม่เชื่อก็ไม่เห็นจะเป็นไร” แต่ใน
ทางพระพุทธศาสนา ท่านให้วางความเชื่อไว้ชั่วคราวแล้วมา
พิสูจน์ความจริงโดยใช้คำว่า เอหิปัสสโก คือพร้อมเสมอต่อการ
พิสูจน์ แต่ต้องพิสูจน์ด้วยพุทธวิธีคือหยุดกับนิ่ง ที่หลวงพ่อกว่า
เช่นนี้ เพราะผู้มีรู้มีญาณท่านได้ไปรู้ไปเห็นมาแล้ว เป็นพยาน
ยืนยันในการเห็นนรกสวรรค์ ซึ่งเป็นปรโลกที่ทุกๆ คนไม่อาจ
หลีกเลี่ยงได้ ไม่ใช่เป็นเพียงความเชื่อที่นำมาเล่าขานกันเฉยๆ

ผู้รู้ทั้งหลายมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้น ทรงไปรู้ไป

สุราเป็นเหตุ

๒๐๒

เห็นมาแล้ว อาศัยมหากรุณา จึงนำมาบอกกล่าวให้เรารู้ และทรงแนะวิธีที่จะไม่ต้องไปอบาย คือ ให้รักษาศีล ๕ ดังพุทธพจน์ที่หลวงพ่อดีกกล่าวไว้ข้างต้น ท่านอยากให้เรามีความสุข และมีสวรรค์เป็นที่ไปจึงแนะนำหนทางที่ถูกต้องให้ปฏิบัติให้ลองปฏิบัติดู ถ้าเป็นจริง ตายแล้วก็ได้ไปสุคติ หากไม่ทำตามแต่ไปรู้ตอนตายก็สายเกินแก้แล้ว ถ้าแม้ไม่เชื่อก็ควรเพื่อเหนียวไว้บ้าง

มีตัวอย่างเกี่ยวกับผู้พิจารณาเห็นโทษของการดื่มสุราจนสามารถหลุดพ้นจากกิเลส สำเร็จเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า มาเล่าสู่กันฟัง เรื่องมีอยู่ว่า *ในสมัยที่โลกวางเว้นจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีนายอำเภอรุ่นคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนดีมีศีลธรรม คอยสอดส่องดูแลอำเภอกาลิรัฐ และท่านได้ออกกฎบัญญัติห้ามขายสุราในเขตปกครอง ซึ่งบทบัญญัตินี้ ไม่เป็นที่พอใจของนักเลงสุราเป็นอันมาก แต่ไม่อาจทำอะไรนายอำเภอได้ เพราะออกกฎหมายในสิ่งที่ถูกต้อง

วันหนึ่ง ประชาชนเข้ามาขอร้องนายอำเภอว่า “ข้าแต่นาย ในงานมหรสพประจำปี ซึ่งจะมีขึ้นในวันพรุ่งนี้ ทุกๆ ปีตั้งแต่โบราณกาล ชาวบ้านต่างพากันดื่มสุราเลี้ยงฉลองกันใหญ่โตเป็นที่สนุกสนาน เวลาอื่นท่านห้ามขายสุรา พวกเราก็ไม่ว่า แต่

สุรา เป็น เหตุ

๒๐๓

พวกรุ่นนี้เป็นงานประจำปี ซึ่งทำกันเป็นประจำประเพณีมานาน เพราะฉะนั้นของท่านนายอำเภอ จงอนุญาตให้ซื้อขาย และดื่มสุรากันสักวันหนึ่งเถิด เพื่อรักษารธรรมเนียมประเพณีไว้”

นายอำเภอไม่อาจต้านแรงกดดันจากชาวบ้านได้ จึงบอกว่า “ประเพณีของชาวบ้านชาวเมือง เคยมีมาอย่างไร ท่านทั้งหลายจงทำอย่างนั้นเถิด ข้าพเจ้าอนุญาตให้วันหนึ่ง พวกท่านจงทำตามใจปรารถนาเถิด”

วันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นงานใหญ่ประจำปี ชาวเมืองและมหาชนจากที่อื่น ต่างพากันสนุกสนานครึกครื้นเป็นการใหญ่ เทียวเล่น ดื่มหรสพ และมีการซื้อขายดื่มสุรากันอย่างโจ่งแจ้ง เพราะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากท่านนายอำเภอ หลังจากที่ถูกห้ามปรามมาเป็นเวลานาน เมื่อนานๆ ได้ดื่มกันที นักเลงสุราพากันดื่มกันจนเมามาย ครั้นเมานักเข้า ก็เกิดการทะเลาะวิวาทกันบ้าง ตีรันฟันแทงกันบ้าง ทั้งแสดงกิริยาต่างๆ คล้ายกับเป็นคนบ้าด้วยอำนาจฤทธิ์สุรามหาโทษ

นายอำเภอเห็นคนเมาแสดงกิริยาอาการต่างๆ เช่นนั้น ก็บังเกิดความสลดสังเวชใจ และเพราะตัวท่านเองเป็นคนมีจิตใจบริสุทธิ์ ได้ตั้งจิตปรารถนาปัจเจกโพธิญาณมานานหลายแสนล้านโกฏชาติ กระทั่งบัดนี้ก็ครบ ๒ อสงไขยกับอีกแสนมหากัป

สุรา เป็น เหตุ

๒๐๔

ควรแก่การที่จะได้บรรลุลหรรณอันวิเศษแล้ว

ในขณะที่มองดูชาวเมืองกำลังเมาสุรานั้น ท่านพิจารณาโทษของสุราว่า “คนเหล่านี้แต่เดิมเป็นคนมีปัญญา กลับทรมานปัญญา เพราะดื่มสุรายาเมา แล้วแสดงกิริยาอันโง่เขลาต่างๆ หารู้ไม่ว่า การดื่มสุราเมรัยนี้ มีโทษหนัก จัดเป็นอกุศลกรรม ซึ่งจะเป็นเหตุนำไปสู่อบาย หลังจากที่ได้ตายไปแล้ว จะต้องได้รับทุกขเวทนาอย่างแสนสาหัสในมหานรก การที่พวกเขาพากันหลงระเรีง ประกอบความชั่วเช่นนี้ เพราะโมหะแท้ๆ โมหะนี้มีฤทธิ์ร้าย สามารถนำสัตว์ทั้งหลายให้ไปสู่อบายภูมิได้อย่างกระนั้นเลย เราจักประหารโมหะที่มีอยู่ในใจให้มลายหายสูญไปจากใจ ในกาลบัดนี้”

เมื่อคิดประหารโมหะเช่นนี้ ท่านยืนพิจารณาความไม่เที่ยงของสรรพสิ่ง เจริญวิปัสสนา จนกระทั่งได้บรรลุลหรรณเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า เมื่อได้สำเร็จเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ฌานและอภิญญาก็บังเกิดขึ้น ขณะที่ยกมือขึ้นลูบศีรษะนั้น เพศศฤงคารก็อันตรธานหายไป เพศบรรพชิตทรงสมณศักดิ์ใหญ่ประกอบด้วยไตรจีวร และอัฐบริวารครบถ้วนปรากฏขึ้นมาแทนที่แล้วเหาะลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า พลังให้อิโวาทประชาชนว่า “อย่าได้ดื่มสุราเมรัยกันเลย เพราะนั่นเป็นทางมาแห่งความเสื่อม

สุราเป็นเหตุ

๒๐๕

เป็นทางไปสู่นรก ขอตานทั้งหลายจงอย่าได้ประมาท” จากนั้นก็เหาะปายหน้าไปยังภูเขาคันธมาทน์ ฟานักอยู่ที่เงื้อมเขานันทมูลกะ ซึ่งเป็นที่สถิตของพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย

จากเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า คักคัศรีของมนุษย์อยู่ที่การรักษาศีล ๕ ได้อย่างบริสุทธิ์ รักษาภาวะของความเป็นคนไว้ได้อย่างสมบูรณ์ การดื่มเหล้า สูดบุหรื นับว่าเสียคักคัศรีของความเป็นมนุษย์ นอกจากไม่สูบ ไม่ดื่มแล้ว ถ้ายังมีอยู่ในบ้านก็ให้นำออกมาเททิ้ง ทบทำลายให้หมด บ้านของเราจะได้มีสิริมงคลอย่าลืมนะชีวิตของนักสร้างบารมี เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และต่อชาวโลกมากมาย จงใช้เวลาทุกอนูวินาทีเพื่อการสร้างบารมีไปทำหน้าที่ชักชวนคนให้ละบาปอกุศล คือ ชวนให้เขาเลิกเหล้า เลิกบุหรื ด้วยการใช้มธุรสวาจา และปัญญาของเราที่มีอยู่ชี้แจงให้เขาเห็นโทษภัยของสุราเมรัย เพราะยังมีคนอีกมากมายที่คิดอยากเลิก แต่เขาขาดกำลังใจ ถ้าเขาเกิดกำลังใจ เขาก็กล้าที่จะทำความดี

เมื่อเขาเลิกจากอบายมุขได้แล้ว ก็ชวนให้มาทำความดี ทำกิจกรรมที่เป็นบุญเป็นกุศล เริ่มต้นชีวิตใหม่ที่สดใสกว่าเดิม คนทำความดี ต้องประดับประดา เหมือนปลูกต้นไม้ก็ต้องรดน้ำ พรวนดิน ใส่ปุ๋ย จะปลูกแล้วทิ้งเลยก็ได้ เติบโตต้นไม้จะ

สุราเป็นเหตุ

๒๐๖

เหี่ยวเฉา คนที่เริ่มทำความดีใหม่ๆ ก็อยากได้กำลังใจจากผู้ที่ทำ
ความดีเป็นปกติอยู่แล้ว ความแก่ ความชรา ได้มาฟรีๆ แต่
การที่จะได้บารมี เราต้องสร้าง เพราะฉะนั้น ให้ใช้เวลาจากนี้ไป
ทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร ด้วยจิตใจที่สดชื่นเบิกบาน
ตั้งใจทำความดีทุกรูปแบบ ใช้เวลาทุกวินาทีให้เป็นประโยชน์
โดยการประพฤติปฏิบัติธรรม ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน
ให้รักษาใจไว้ที่ศูนย์กลางกายตลอดเวลา หากทำได้เช่นนี้ จะ
สมปรารถนา ได้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวกันทุกๆ คน

